

01-04-2018

প্ৰাতঃমুৰলী

ওম শান্তি

“অব্যক্ত মহাবাক্য”

ৰিভাইজ: 07-05-1983 মধুবন

“ব্ৰাহ্মণৰ সংসাৰ – বেগমপুৰ”

আজি বেগমপুৰৰ বাদশ্বাহে নিজৰ মাষ্টৰ বেগমপুৰৰ বাদশ্বাহসকলক লগ পাবলৈ আহিছেহঁক। এয়া সংগমযুগী বাদশ্বাহৰ সভা। এই বাদশ্বাহীৰ পৰাই ভৱিষ্যতৰ প্ৰালন্ধ প্ৰাপ্ত কৰে। বাপদাদাই চাই আছে যে সকলো সন্তান বেগম অৰ্থাৎ যি কোনো প্ৰকাৰৰ গম অৰ্থাৎ দুখৰ পৰা আতৰত, এনে বাদশ্বাহ হৈছেনে! ব্ৰাহ্মণৰ সংসাৰ হ'ল বেগমপুৰ। সংগমযুগী ব্ৰাহ্মণ হ'ল অধিকাৰী আত্মা অৰ্থাৎ বেগমপুৰৰ বাদশ্বাহ। সংকল্পতো গম অৰ্থাৎ দুখৰ টো নাথাকে - এনেকুৱা হৈছানে? বেগমপুৰৰ বাদশ্বাহ সদায় সুখৰ শয্যাত, সুখময় সংসাৰত নিজকে অনুভৱ কৰানে? ব্ৰাহ্মণৰ সংসাৰ বা ব্ৰাহ্মণ জীৱনত দুখৰ নাম চিহ্ন নাই কিয়নো ব্ৰাহ্মণৰ খাজনাত অপ্ৰাপ্ত বস্তু একো নাই। দুখৰ কাৰণ হ'ল অপ্ৰাপ্তি, সুখৰ কাৰণ হ'ল প্ৰাপ্তি। সৰ্বপ্ৰাপ্তি স্বৰূপ অৰ্থাৎ সুখস্বৰূপ! এইদৰে সদায় সুখ স্বৰূপ হৈছানে? সুখৰ সাধন সম্বন্ধ আৰু সম্পত্তি এয়ে হ'ল বিশেষ। ভাবি চোৱা-অবিনাশী সুখৰ সম্বন্ধ প্ৰাপ্ত হ'ল নহয়! সম্বন্ধতো যদি কোনো সম্বন্ধৰ অভাৱ হয় তেন্তে দুখৰ টো আহে। ব্ৰাহ্মণৰ সংসাৰত সকলো সম্বন্ধ পিতাৰ লগত অবিনাশী। কোনো এটা সম্বন্ধৰো অভাৱ আছে নেকি? সকলো সম্বন্ধ অবিনাশী হলে দুখৰ টো কেনেকৈ আহিব। সম্পত্তিৰ ভিতৰতো সকলো খাজনা বা সকলো সম্পত্তিৰ ভিতৰত শ্ৰেষ্ঠ খাজনা হৈছে জ্ঞান ধন, যাৰ দ্বাৰা সকলো খাজনাৰ প্ৰাপ্তি স্বতঃ হৈ যায়। যেতিয়া সম্পত্তি, সম্বন্ধ সকলো প্ৰাপ্ত হৈছে, তেন্তে বেগমপুৰ অৰ্থাৎ সংসাৰ। সদায় সুখৰ সংসাৰৰ বালক তথা মালিক অৰ্থাৎ বাদশ্বাহ হোৱা। বাদশ্বাহ হৈ গ'লা নে এতিয়া হৈ আছা? বাপদাদাই সন্তানৰ দুখৰ লহৰৰ কথা শুনি বা দেখি কি ভাবে? সুখৰ সাগৰৰ সন্তান, বেগমপুৰৰ বাদশ্বাহ আকৌ দুখৰ লহৰ কৰ পৰা আহিল! নিশ্চয় সুখৰ সংসাৰৰ পৰিসীমাৰ বাহিৰত গুচি যায়। কিবা নহয় কিবা কৃত্ৰিম আকৰ্ষণ বা নকল ৰূপৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈ যায়। যিদৰে কল্পৰ আগৰ স্মৃতি কথাত দেখুৱায় - সীতা আকৰ্ষিত হৈ গ'ল আৰু মৰ্যাদাৰ ৰেখা অৰ্থাৎ সুখৰ সংসাৰৰ পৰিসীমা পাৰ কৰিলে, তেতিয়া কত গৈ পালে? শোক বাটিকাত। যেতিয়া পৰিসীমাৰ ভিতৰত থাকে তেতিয়া জংগলতো মংগল হয়, ত্যাগতো ভাগ্য থাকে। ফুটা কড়িৰ অবিহনেও বাদশ্বাহ। ভিক্ষুক জীৱনো ৰাজকুমাৰৰ দৰে। এনেকুৱা অনুভৱ হয় নহয়! সংসাৰৰ প্ৰতি অনাসক্ত হৈ মধুবনলৈ আহিলে কি অনুভৱ কৰা? স্থান যদিও সৰু আৰু কোণাত কিন্তু আহি পায়ৈই কোৱা যে সত্যযুগী স্বৰ্গতকৈও শ্ৰেষ্ঠ সংসাৰত আহি পালো। গতিকে জংগলত মংগল অনুভৱ কৰা নহয়। শুকান পাহাৰক হীৰাৰ নিচিনা শ্ৰেষ্ঠ সংসাৰ অনুভৱ কৰা। সংসাৰেই সলনি হৈ গ'ল, এনেকুৱা অনুভৱ কৰা নহয়। এনেকৈয়ে ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল যতেই নাথাকক, দুখৰ বায়ুমণ্ডলৰ মাজতো কমলৰ সমান। দুখৰ পৰা দূৰৈত, বেগমপুৰৰ বাদশ্বাহ হোৱা। শৰীৰৰ ৰোগৰ দুখৰ লহৰে বা মনৰ ব্যৰ্থ খেলি মেলিৰ দুখৰ লহৰে বা বিনাশী ধনৰ অপ্ৰাপ্তিৰ বা অভাৱৰ দুখৰ লহৰে, নিজৰ দুৰ্বল সংস্কাৰ বা স্বভাৱ বা আনৰ দুৰ্বল স্বভাৱ আৰু সংস্কাৰৰ দুখৰ লহৰে, বায়ুমণ্ডল বা প্ৰকল্পনৰ আধাৰত দুখৰ লহৰে, সম্বন্ধ সম্পৰ্কৰ আধাৰত দুখৰ লহৰে নিজৰ ফালেতো আকৰ্ষিত নকৰে! অনাসক্ত হোৱা নহয়! সংসাৰ সলনি হ'ল গতিকে সংস্কাৰো সলনি হ'ল। স্বভাৱ সলনি হ'ল সেয়েহে সুখময় সংসাৰৰ হৈ গ'লা। এনেয়েতো ভিক্ষুক হৈ গ'লা অৰ্থাৎ এই দেহৰূপী ঘৰো নিজৰ নহয়। ভিক্ষুক হৈ গ'লা নহয়। কিন্তু পিতাৰ সৰ্ব খাজনাৰ মালিকো হৈ গ'লা। এনে নিচা, সুখ থাকেনে? ইয়াকে কোৱা হয় বেগমপুৰৰ বাদশ্বাহ। গতিকে সকলো বাদশ্বাহ বহি আছা নহয়। বাদশ্বাহীৰ ঠিকে চলি আছেনে? ৰাজ্যৰ সকলো কৰ্মচাৰী তোমালোকৰ আদেশ অনুসৰি চলি আছেনে? কোনোৱেও তোমালোক বাদশ্বাহক প্ৰতাৰণা নকৰেতো? ৰাজ্যৰ সকলো কৰ্মচাৰী হয় হুজুৰ বা হয় হাজিৰ কৰোতা হয়নে? নিজৰ দৰবাৰ লগোৱানে? ৰজাসকলৰ দৰবাৰ লাগে- গতিকে সকলো দৰবাৰীয়ে যথার্থ কাৰ্য কৰি আছেনে? খাজনাৰে ভড়াল ভৰপূৰ হৈ আছেনে? ভড়াল ইমানেই ভৰপূৰ হৈ থাকিব লাগে যাতে সদায় মহাদানী হৈ দান কৰি থাকা, তেতিয়াও ভড়াল অক্ষয় থাকক। পৰীক্ষা কৰানে? ব্ৰহ্মাকুমাৰতো

হৈয়েই গ'লো, যোগীতো হৈয়েই গ'লো, এই আলস্যৰ নিচাত পৰীক্ষা কৰিবলৈ পাহৰি নোযোৱা নহয়? সদায় নিজৰ ৰাজ্যৰ কৰ্মচাৰীসকলক পৰীক্ষা কৰা। বুজিলা! পৰীক্ষা কৰিব জানা নহয়। সংখ্যাগৰিষ্ঠই পুৰণা, অনুভৱীৰ সংগঠন হয় নহয়। অনুভৱী অৰ্থাৎ অথৰিটি (কৰ্তৃত্বশীল)। কিহৰ অথৰিটি? স্বৰাজ্যৰ অথৰিটি। এনে অথৰিটি সম্পন্ন হোৱা নহয়! এতিয়াতো আজি আহিছা। পৰীক্ষা কৰিবলৈ, প্ৰমাণপত্ৰ ল'বলৈ আহিছা নহয় যে আমি ঠিক বাদশ্বাহ হওঁ! প্ৰমাণপত্ৰ লৈ যাবা নহয় যে কোন প্ৰকাৰৰ ৰজা হোৱা- নামধাৰী হোৱা নে কামধাৰী! এই সকলো আইনাৰ মহলত নিজে চাই ল'বা। অচ্ছা-

সদায় সুখৰ সংসাৰত থাকোতা, বেগমপুৰৰ বাদশ্বাহসকলক, সদায় ৰাজ্য অধিকাৰী সমৰ্থ আত্মাসকলক, সদায় সকলো দুখৰ লহৰৰ পৰা আতৰত আৰু সুখদাতা পিতাৰ স্নেহৰ, এনেকুৱা অনুভৱৰ অথৰিটি সম্পন্ন শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দাদীসকলৰ প্ৰতি:- সকলো পিতাৰ সমান সন্তানক দেখি বাপদাদা হৰ্ষিত হৈছেহঁক। সদায় সমান আত্মা অতি মৰমৰ হয়। গতিকে এই পুৰা সংগঠন সমান আত্মাৰ। বাপদাদাই সদায় সমান সন্তানসকলক সংগী ৰূপত দেখে। বিশ্বৰ পৰিক্ৰমা লগালেও লগত আৰু সন্তানসকলক চোৱা মেলা কৰোতেও লগত। সদায় লগতে থাকে সেয়ে সমান আত্মাসকল হৈয়েই চিৰযোগী। যোগ লগাওতা নহয় কিন্তু হৈয়েই লৱলীন। পৃথক নহৈয়েই গতিকে স্মৰণ কি কৰিব। স্বতঃ স্মৃতি স্বৰূপ হৈয়েই। যত সংগ থাকে তাত স্মৰণ স্বতঃ থাকে। গতিকে সংগত থকাটোৱেই সমান আত্মাসকলৰ ষ্টেজ। সমাহিত হৈ থকা। সদায় প্ৰত্যেক খোজত আগে আগে সন্তান, পিছে পিছে পিতা। সকলো কাৰ্যতে সদায় আগত। সন্তানসকল আগত হয় আৰু পিতাই প্ৰকাশতো দিয়েই আৰু সদায় সংগৰ অনুভৱ কৰোৱায়। যিদৰে পিতাই আনক প্ৰকাশ দিয়ে সেইদৰে সমান সন্তানসকলো প্ৰকাশ দিওতা হৈ গ'ল। এনেকুৱা সংগঠন হোৱা নহয়! বিশেষ মণিৰ বিশেষ মালা। মালা স্বতঃ প্ৰস্তুত হৈ আছে নহয়! প্ৰস্তুত কৰিবলগীয়া নহয় কিন্তু হৈ আছে। এনেয়েতো যদি নম্বৰ উলিওৱা হয় বা নম্বৰ দিয়া হয় তেন্তে প্ৰশ্ন উঠিব কিন্তু স্বতঃ ক্ৰমানুসৰি চোট হৈ গৈ আছে। অচ্ছা-

কুমাৰসকলৰ লগত অব্যক্ত বাপদাদাৰ মহাবাক্য

ঈশ্বৰীয় যুৱ গ্ৰুপ। লৌকিক ৰীতিৰে এই যুৱ গ্ৰুপে নিজৰ নিজৰ বুদ্ধি অনুসৰি কাৰ্য কৰি আছে কিন্তু তেওঁলোকৰ কামে ক্ষতি কৰে। তোমালোকৰ কাম হ'ল প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰ্যত সদায় সহযোগী হোৱা। কেতিয়াবা কোনো কাৰণ বা বিঘ্ন আহিলে তাৰ নিবাৰণ সহজে কৰিব পাৰানে? কুমাৰ গ্ৰুপৰ প্ৰতি বাপদাদাই সদায় আশা থাকে। ইমানবোৰ যুৱকে সাহস আৰু উৎসাহ ৰাখি চিৰ বিজয়ী হৈ গ'লে বিশ্বত বিজয়ৰ পতাকা উৰুৱাই সমগ্ৰ বিশ্বতে ঘূৰিব। সদায় উৰন্ত কলাত গৈ আছা, কোনো — স্তব্ধ কলাধাৰীতো নাই। যুৱ গ্ৰুপ অৰ্থাৎ সদায় শক্তিশালী সেৱা কৰোতা। যুৱক সকলে যি বিচাৰে তাকে কৰিব পাৰে। তেওঁলোক বিনাশকাৰী আৰু তোমালোক প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰ্য্য কৰোতা। তেওঁলোক অশান্তি বিয়পাই দিওতা আৰু তোমালোক হোৱা শান্ত স্বৰূপ, শান্তি বিয়পাই দিওতা হোৱা। কুমাৰৰ কাৰণেতো বহুত প্ৰস্তুতি চলাই আছে। এনেকুৱা দৃঢ় কুমাৰ হোৱা যাতে কেতিয়াও অস্থিৰতাত নাহা। এনেকুৱা নহয়, ইয়াত নাম জনাজাত আৰু আকৌ তাত পুৰণা জগতলৈ গুচি যাবা। বহুত কুমাৰে প্ৰথমে বহুত উৎসাহ উদ্দীপনাৰে সেৱাত চলে আকৌ অলপ সংঘৰ্ষ হলেই পুৰণা জগতলৈ গুচি যায়। এৰি দিয়া বস্তু আকৌ গৈ ল'লে ভাল লাগে জানো! তোমালোক সকলোৱেও পুৰণা দুনীয়া এৰি দিছা নহয়! যদি কোনো ৰচী বান্ধ খাই আছে তেন্তে লৰি থাকিবা। সেয়েহে নিজকে সদায় “ঈশ্বৰীয় যুৱ গ্ৰুপ” বুলি ভাবিবা। ইমান সংখ্যক কুমাৰ ৰিফ্ৰেচ হৈ, খাজনাৰে ভৰপূৰ হৈ যাব তেতিয়া চাওতা সকলে ক'ব এওঁলোক “দেৱাত্মা” হৈ আহি গ'ল। এনেকুৱা কোনো অভিনৱ প্লেন বনোৱা। যুৱ বৰ্গক দেখি চৰকাৰেও ভয় খায়। চৰকাৰকো পথ দেখুৱাৰ নিমিত্ত তোমালোক হ'বা। কুমাৰসকলে সদায় সেৱাৰ শক্তিশালী প্লেন বনাব লাগে। কিন্তু স্মৰণ আৰু সেৱাৰ ভাৰসাম্য যেন সদায় থাকে। অচ্ছা-

সদাই নিৰ্বিল্প হৈ থকাৰ সুপ্ৰভাত যেতিয়া হ'ব তেতিয়া নিৰ্বিল্প হ'ব নহয়! যেতিয়া সত্যযুগী সুপ্ৰভাত হ'ব তেতিয়া নিৰ্বিল্প হ'ব। এতিয়া নিৰ্বিল্প হৈ থকাৰ বাবে সুপ্ৰভাত। শুভ দিন বুলি কয় নহয়। শুভ প্ৰাতঃ বুলি কয়। শুভ দিন আৰু শুভ ৰাত্ৰি। গতিকে সদায় নিৰ্বিল্প অৰ্থাৎ শুভ, সেয়েহে "নিৰ্বিল্প হোৱা"ৰ সুপ্ৰভাত। অচ্ছা।

কুমাৰীসকলৰ প্ৰতি অব্যক্ত বাপদাদাৰ মহাবাক্য:- কুমাৰী জীৱন অৰ্থাৎ স্বতন্ত্ৰ জীৱন, এই স্বতন্ত্ৰতাৰ পৰা কি পোৱা আৰু শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য বনাওঁতাৰ পৰা কি পোৱা – এইটো সদায় স্মৃতিত থাকেনে? নতুবা এনেকৈ ভাবা নেকি যে আমিতো কলেজত পঢ়ি থকা ছোৱালী। সদায় এইটো স্মৃতিত ৰাখা – যেনেকুৱা পিতা তেনেকুৱাই মই। পিতা কি? সেৱাধাৰী। গতিকে সকলোৱে সেৱা কৰা নহয়! সকলো কুমাৰী পিতাৰ মালাৰ মণি হোৱানে? দৃঢ় হোৱানে? আৰু আন কাৰোবাৰ ডিঙিৰ মালাতো নোহোৱা। যি পিতাৰ ডিঙিৰ মালা হৈ গ'ল তেওঁ আনৰ ডিঙিৰ মালা হ'ব নোৱাৰে। কি সংকল্প কৰিছা? সপোনতো অন্য ফালে যাব নোৱাৰে। এনেকুৱা দৃঢ় হোৱানে? এজন পিতাৰ হৈ গ'লা আৰু সকলো খাজনাৰ অধিকাৰী হৈ গ'লা। সকলো অধিকাৰ ত্যাগ কৰি দু-পইচাৰ পিছত যাবা নেকি! সেই দু-পইচাও দু-পিতন খোৱাৰ পিছতহে পোৱা যায়। প্ৰথমতে দুখ, অশান্তিৰ কোব লাগে তাৰ পিছত দুখন ৰুটি খায়। এনেকুৱা জীৱনটো পচন্দ নকৰা নহয় জানো? কুমাৰী জীৱন এনেয়েও ভাগ্যৱান গতিকে আৰু ডবল ভাগ্যৱান হৈ গ'লা। এতিয়া সকলো প্ৰেক্ষিকেল পেপাৰ দিবা নহয়! সেই কাগজৰ পেপাৰ নহয়। সদায় শিৱ শক্তি যুগ্ম ৰূপত – এইটো স্মৃতিত সদায় থাকিব। কুমাৰীসকলতো অ'ত-ত'ত যাবই লাগে। যদি এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ ঘৰ পোৱা যায় তেন্তে আৰু কি লাগে। কুমাৰীসকলে ভাবে ভাল দৰা, ভৰপূৰ ঘৰ যাতে পাওঁ। এয়া কিমান ভৰপূৰ ঘৰ হয় য'ত অপ্ৰাপ্ত একো নাই। এনেকুৱা ভাগ্য সকলোৱে পোৱা উচিত। বাহ! মোৰ ভাগ্য... এইটো গীত গোৱা। যেনেকৈ চন্দ্ৰমাৰ জোনাক সকলোৰে ভাল লাগে তেনেকৈ জ্ঞানৰ ৰশ্মি দিওতা হোৱা। জ্ঞান চন্দ্ৰমাৰ সমান হোৱা। যেনেকৈ নিজৰ ভাগ্যৰ তৰা চিকমিকাইছে তেনেকৈ সদায় আনৰো ভাগ্যৰ তৰা চিকমিকাই তোলা। তেতিয়া সকলোৱে তোমালোকক বাৰে বাৰে আশীৰ্বাদ দিব।

সকলো কুমাৰীয়ে স্ক'লাৰশ্বিপ ল'ব নহয়। স্ক'লাৰশ্বিপ লোৱা মানে বিজয় মালাত অহা। এনেকুৱা তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থী হোৱা যাতে বিজয়মালাত আহি যোৱা। ইমান পালনা যি লৈ আছা তাৰ প্ৰতিদানতো দিবা নহয়। পালনাৰ প্ৰতিদান হৈছে পিতাৰ সমান হোৱা, স্ক'লাৰশ্বিপ লোৱা। গতিকে সদায় এইটো দৃঢ় সংকল্প ৰাখিব যে বিজয়ী হৈ বিজয় মালাৰ মণি হ'ম। সকলোৱে এইটো জীৱনক লৈ সন্তুষ্ট হোৱানে? কেতিয়াবা সেইটো জীৱনৰ খোৱা-লোৱা, ফুৰা – এয়া স্মৃতিত নাহেতো। আনক দেখি এনেকৈ নাভাবাতো যে ময়ো অলপ জুটি লগাই চাওঁ। সেইটো জীৱন অধোমুখী জীৱন – এইটো জীৱন উৰ্দ্ধমুখী জীৱন। উৰ্দ্ধমুখী জীৱন এৰি অধোমুখী কোন হ'ব। সদায় সদাপ্ৰস্তুত হৈ থাকা। নিজৰ ৰীতিৰে সদায় তৈয়াৰ হৈ থাকা। কোনো পঢ়াৰ ৰীতিৰে চখৰ কোনো বন্ধন নাই। য'ত কুমাৰীৰ সংগঠন আছে তাত সেৱাত বৃদ্ধি হ'বই। য'ত শুদ্ধ আত্মা আছে তাত সদায় শুভ কাৰ্য হ'বই। সকলোৱে পৰস্পৰ সংস্কাৰ মিলোৱাৰ বিষয়টিত পাচ হোৱা নহয়। কোনো মনোমালিন্য নাই, কতোতে দৃষ্টি বৃদ্ধি নাই! এজন পিতা দ্বিতীয় আন কোনো নাই... কুমাৰীসকলে বিশেষকৈ এইটো কথাত চাৰ্টিফিকেট ল'ব লাগে। যেনেকৈ নাম বাল ব্ৰহ্মচাৰিণী... তেনেকৈ সংকল্পও পৱিত্ৰ হ'ব লাগে – ইয়াকে কোৱা হয় স্ক'লাৰশ্বিপ লোৱা। আকৌ সোঁহাত হোৱা। সদায় এজন পিতা দ্বিতীয় আন কোনো নাই – এনেকুৱা শিৱ শক্তি হোৱা। এইটো মনত ৰাখিব তেতিয়া কোনো ধৰণৰ মায়াই আক্ৰমণ নকৰিব। অচ্ছা।

বিদায় বেলাত:- সংগ্ৰুৰ কৃপা তোমালোকৰ সম্পত্তি হৈ গ'ল, সেয়ে কৃপা কৰা, এইটো সংকল্প কৰাৰো প্ৰয়োজন নাই। হোৱাই বৃহস্পতিৰ সন্তান। সেয়ে বৃহস্পতিৰ দশা, গুৰুৰ কৃপা সকলো স্বতঃ প্ৰাপ্ত হৈছে। খোজাৰ প্ৰয়োজনেই নাই। খোজাৰ পৰা সাত হাৰি গ'লা, সংকল্প কৰাৰ পৰাও ৰেহাই দিলে। এতিয়া খুজিবলৈ কিবা বাকী থাকিল নেকি! পিতাৰো শিৱৰ মুকুট

হৈ গ'লা। তেওঁ খুজিব কি! তেন্তে বৃহস্পতি দিৱসৰ, বৃহস্পতিৰ দশাৰ সদায়েই সন্তানসকলৰ প্ৰতি শুভেচ্ছাৰ সৈতে স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ। ওম শান্তি।

***বৰদান:-** লৌকিক বৃত্তি দৃষ্টিৰ পৰিৱৰ্তন কৰি অলৌকিকতাৰ অনুভৱ কৰোতা জ্ঞানী আত্মা হোৱা।

লৌকিক সম্বন্ধত থাকি হৃদৰ সম্বন্ধক নাচাই আত্মাক চোৱা। আত্মাক চালে হয় সুখী হ'বা নহয় দয়া উপজিব। এই আত্মা বেচেৰা পৰৰ অধীন, অজ্ঞানী, অজ্ঞ, মই জ্ঞানী আত্মা হওঁ সেয়ে সেই অজ্ঞ আত্মাক দয়া কৰি নিজৰ শুভ ভাৱনাৰে পৰিৱৰ্তন কৰি দেখুৱাম। নিজৰ বৃত্তি আৰু দৃষ্টি পৰিৱৰ্তন কৰাই হ'ল অলৌকিক জীৱন, যি কাম অজ্ঞানীয়ে কৰে সেই কাম তোমালোক জ্ঞানী আত্মাই কৰিব নোৱাৰা। তোমালোকৰ সংগৰ ৰং তেওঁলোকৰ গাত লাগিব লাগে।

***গ্লোগান:-** নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰে বিশ্ব পিতাৰ নাম প্ৰখ্যাত কৰাই হ'ল বিশ্ব কল্যাণকাৰী হোৱা।

!!ওম শান্তি!!
